

USTAWA

z dnia 21 lipca 2000 r.

Prawo telekomunikacyjne.

(Dz. U. z dnia 6 września 2000 r.)

Dział I

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa zasady:

- 1) wykonywania i kontroli działalności polegającej na świadczeniu lub udostępnianiu usług telekomunikacyjnych oraz eksploatacji sieci telekomunikacyjnych, zwanej dalej "działalnością telekomunikacyjną",
- 2) używania i kontroli używania urządzeń radiowych,
- 3) funkcjonowania organów regulacyjnych w telekomunikacji,
- 4) gospodarowania numeracją,
- 5) gospodarowania zasobami widma częstotliwości fal radiowych oraz zasobami orbitalnymi.

2. Przepisy ustawy określają również:

- 1) wymagania, jakim muszą odpowiadać urządzenia telekomunikacyjne,
- 2) wymagania, jakim muszą odpowiadać urządzenia lub przedmioty w zakresie kompatybilności elektromagnetycznej,
- 3) zasady wprowadzania do obrotu handlowego urządzeń lub przedmiotów objętych wymogami ustawy.

3. Celem ustawy jest stworzenie warunków dla:

- 1) zapewnienia powszechnego dostępu na całym terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do usług telekomunikacyjnych,
- 2) ochrony interesów użytkowników telekomunikacji,
- 3) wspierania równoprawnej i efektywnej konkurencji w zakresie świadczenia usług telekomunikacyjnych,
- 4) rozwoju nowoczesnej infrastruktury telekomunikacyjnej, integrującej usługi telekomunikacyjne, informacyjne i audiowizualne, umożliwiającej dostęp do ogólnoeuropejskich oraz światowych sieci i usług telekomunikacyjnych,
- 5) zapewnienia ładu w gospodarce zasobami: numeracji, widma częstotliwości fal radiowych oraz orbitalnymi,
- 6) ochrony interesu państwa w zakresie obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Art. 2. Określenia użyte w ustawie oznaczają:

- 1) abonent - podmiot, który jest stroną umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, zawartej na piśmie z operatorem lub z podmiotem udostępniającym usługi telekomunikacyjne,
- 2) aparatura - urządzenia zawierające podzespoły elektryczne lub elektroniczne, a także instalacje, kable i osprzęt,
- 3) dzierżawa łączy telekomunikacyjnych - usługę telekomunikacyjną polegającą na zapewnianiu możliwości transmisji sygnałów pomiędzy określonymi punktami sieci telekomunikacyjnej, bez komutacji wykonywanej na żądanie użytkownika lub przez niego nadzorowanej i z zachowaniem tej samej postaci sygnałów: wejściowego i wyjściowego,
- 4) eksploatacja sieci telekomunikacyjnych - faktyczne i bezpośrednie dysponowanie całością funkcji urządzeń i sieci zapewniających telekomunikację,
- 5) infrastruktura telekomunikacyjna - urządzenia telekomunikacyjne, nie będące urządzeniami końcowymi, linie, kanalizację, słupy, wieże, maszty, kable, przewody oraz osprzęt, wykorzystywane do zapewnienia telekomunikacji,
- 6) interoperacyjność sieci - zdolność sieci telekomunikacyjnych do efektywnej współpracy w celu zapewnienia wzajemnego dostępu użytkowników do usług świadczonych w tych sieciach,
- 7) kompatybilność elektromagnetyczna - zdolność aparatury lub systemu do zadowalającego działania w jego środowisku elektromagnetycznym bez wywoływania ze swojej strony zakłóceń elektromagnetycznych o wartościach przekraczających odporność na zakłócenia elektromagnetyczne innej aparatury lub innych systemów występujących w tym środowisku,
- 8) komutacja - zestawianie połączeń przez wybór docelowego punktu zakończenia sieci spośród wielu możliwych zakończeń sieci,
- 9) międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne - przepisy dotyczące zadań oraz zasad wykonywania służb radiokomunikacyjnych, określone w umowach międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską i ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej,
- 10) numer alarmowy - skrócony numer, ustalony w ustawie lub w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych, przeznaczony dla inicjowania połączeń do służb powołanych ustawowo do niesienia pomocy,
- 11) odporność na zakłócenia elektromagnetyczne - zdolność do działania zgodnie z przeznaczeniem bez ograniczania wykonywanych funkcji w obecności zakłóceń elektromagnetycznych,
- 12) operator - przedsiębiorcę, uprawnionego na podstawie odrębnych przepisów do wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, prowadzącego działalność polegającą na eksploatacji sieci publicznej lub świadczeniu usług telekomunikacyjnych w sieci publicznej,
- 13) operator publiczny - operatora wykonującego działalność telekomunikacyjną na podstawie zezwolenia telekomunikacyjnego,
- 14) połączenie sieci telekomunikacyjnych - fizyczne i funkcjonalne połączenie sieci telekomunikacyjnych, eksploatowanych przez tego samego operatora lub przez różnych operatorów, w celu zapewniania telekomunikacji użytkownikom tych sieci lub świadczenia usług telekomunikacyjnych zarówno przez operatorów łączonych sieci, jak i przez inne podmioty mające dostęp do sieci,
- 15) publiczna sieć telefoniczna - sieć publiczną stosującą techniki komutacji, wymagającą wykorzystania zasobów numeracji, zapewniającą między innymi:
 - a) usługę telefoniczną,

- b) transmisję faksów,
- c) transmisję danych w paśmie fonicznym za pomocą modemów
 - pomiędzy zakończeniami sieci o stałej lokalizacji, zwaną dalej "stacjonarną publiczną siecią telefoniczną", albo pomiędzy zakończeniami sieci o zmiennej lokalizacji, zwaną dalej "ruchomą publiczną siecią telefoniczną",
- 16) służba radiokomunikacyjna - nadawanie, przesyłanie lub odbiór fal radiowych dla wypełnienia zadań określonych dla danej służby w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych,
- 17) służba radiokomunikacyjna amatorska - służbę radiokomunikacyjną, mającą na celu nawiązywanie wzajemnych łączności, badania techniczne oraz indywidualne szkolenie, wykonywane w celach niezarobkowych przez uprawnione osoby wyłącznie dla potrzeb własnych,
- 18) satelitarna stacja naziemna - urządzenie radiowe lub zestaw urządzeń radiowych, umieszczone na powierzchni Ziemi, przeznaczone do łączności z urządzeniami lub zestawami urządzeń, umieszczonymi na sztucznych satelitach Ziemi,
- 19) sieć publiczna - sieć telekomunikacyjną, nie będącą siecią wewnętrzną, służącą do świadczenia usług telekomunikacyjnych,
- 20) sieć telekomunikacyjna - urządzenia telekomunikacyjne i linie telekomunikacyjne, zestawione i połączone w sposób umożliwiający przekaz sygnałów pomiędzy określonymi zakończeniami sieci, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną,
- 21) sieć wewnętrzna - sieć telekomunikacyjną eksploatowaną przez podmiot wyłącznie dla własnych potrzeb lub założoną w budynkach niemieszkalnych usytuowanych na terenie jednej nieruchomości gruntowej,
- 22) strefa numeracyjna - obszar geograficzny, dla którego ustalono wskaźnik międzymiastowy w planie numeracji krajowej dla publicznych sieci telefonicznych,
- 23) telekomunikacja - nadawanie, odbiór lub transmisję informacji jakiegokolwiek natury, w szczególności: sygnałów, znaków, pisma, obrazów lub dźwięków, za pomocą przewodów, fal radiowych bądź optycznych lub innych środków wykorzystujących energię elektromagnetyczną,
- 24) udostępnianie usług telekomunikacyjnych - działalność gospodarczą polegającą na zapewnianiu dostępu do usług telekomunikacyjnych świadczonych przez operatora,
- 25) urządzenie końcowe - urządzenie telekomunikacyjne lub jego podzespół przeznaczony do współpracy z siecią publiczną, dołączane bezpośrednio lub pośrednio do zakończenia sieci publicznej,
- 26) urządzenie telekomunikacyjne - urządzenie elektryczne lub elektroniczne przeznaczone do zapewniania telekomunikacji,
- 27) urządzenie radiowe - urządzenie telekomunikacyjne wykorzystujące fale radiowe,
- 28) usługa międzynarodowa - usługę telekomunikacyjną polegającą na transmisji lub kierowaniu sygnałów do zakończenia sieci lub jej punktu nie będącego zakończeniem sieci, zlokalizowanego poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej,
- 29) usługa międzystrefowa - usługę telekomunikacyjną polegającą na transmisji lub kierowaniu sygnałów do zakończenia sieci zlokalizowanego w innej strefie numeracyjnej,
- 30) usługa telefoniczna - usługę telekomunikacyjną polegającą na bezpośredniej transmisji, za pomocą sieci publicznej wykorzystującej technikę komutacji lub sieci publicznych wykorzystujących techniki komutacji, sygnałów mowy, w czasie rzeczywistym, w taki sposób, że każdy użytkownik może użyć urządzenia końcowego dołączonego do określonego

zakończenia sieci dla komunikowania się z innym użytkownikiem innego urządzenia końcowego, dołączonego do innego zakończenia sieci,

- 31) usługa telekomunikacyjna - działalność gospodarczą polegającą na transmisji lub kierowaniu sygnałów w sieciach telekomunikacyjnych,
- 32) użytkownik - podmiot korzystający z usług telekomunikacyjnych lub żądający ich świadczenia albo udostępnienia takich usług,
- 33) użytkownik końcowy - podmiot korzystający z usług telekomunikacyjnych lub żądający ich świadczenia albo udostępnienia takich usług, dla zaspokojenia własnych potrzeb,
- 34) zakłócenie elektromagnetyczne - każde zjawisko elektromagnetyczne, a w szczególności szum elektromagnetyczny, niepożądany sygnał elektromagnetyczny lub niepożądana zmiana właściwości środowiska propagacyjnego, prowadzące do naruszenia normalnej pracy aparatury lub systemu,
- 35) zakończenie sieci - punkt sieci telekomunikacyjnej przeznaczony do zapewniania użytkownikowi dostępu do sieci,
- 36) zasoby orbitalne - pozycje na orbicie geostacjonarnej lub orbity satelitarne, które są lub mogą być wykorzystywane do umieszczania sztucznych satelitów Ziemi przeznaczonych do zapewniania telekomunikacji.

Dział II

Uprawnienia do działalności telekomunikacyjnej oraz używania urządzeń radiowych

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 3. 1. Z zastrzeżeniem art. 4 i art. 5, eksploatacja:

- 1) publicznej sieci telefonicznej,
 - 2) sieci publicznej, przeznaczonej do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych
- wymaga posiadania zezwolenia telekomunikacyjnego, zwanego dalej "zezwoleniem".

2. Zezwolenie uprawnia do świadczenia za pomocą sieci objętej zezwoleniem, na obszarze całego kraju, wszelkich usług telekomunikacyjnych, jeżeli:

- 1) przepisy niniejszej ustawy nie stanowią o zakazie lub ograniczeniu świadczenia określonych rodzajów usług telekomunikacyjnych,
- 2) operator posiada stosowne uprawnienia do dysponowania lub wykorzystywania wymaganych dla świadczenia określonych usług telekomunikacyjnych:
 - a) częstotliwości, kanałów częstotliwości lub zakresów częstotliwości, zwanych dalej "częstotliwościami",
 - b) zasobów orbitalnych,
 - c) zakresów numeracji oraz wskaźników obszarów, sieci telekomunikacyjnych lub usług telekomunikacyjnych, zwanych dalej "numeracją",
 - d) znaków identyfikujących abonenta albo zakończenie sieci, w szczególności adresów, kodów lub haseł, zwanych dalej "znakami identyfikującymi abonenta",
- 3) w zezwoleniu nie ograniczono obszaru działalności telekomunikacyjnej lub rodzaju usług telekomunikacyjnych, jakie mogą być świadczone w sieci objętej zezwoleniem.

3. Wykonywanie w sieci publicznej działalności telekomunikacyjnej nie objętej zezwoleniem wymaga pisemnego zgłoszenia Prezesowi Urzędu Regulacji Telekomunikacji, zwanemu dalej "Prezesem URT", co najmniej na 28 dni przed planowanym terminem rozpoczęcia tej działalności.

4. Z zastrzeżeniem art. 4 i art. 6, używanie urządzeń radiowych wymaga posiadania pozwolenia radiowego, zwanego dalej "pozwoleniem".

Art. 4. 1. Przepisów art. 3 nie stosuje się do wykonywania działalności telekomunikacyjnej oraz używania urządzeń radiowych przez:

- 1) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podporządkowane Ministrowi Obrony Narodowej oraz jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych - dla własnych potrzeb,
- 2) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych - w odniesieniu do sieci telefonicznej eksploatowanej przez te jednostki dla potrzeb Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej,
- 3) jednostki sił zbrojnych obcych państw oraz jednostki organizacyjne innych zagranicznych organów państwowych, przebywające czasowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie umów, których Rzeczpospolita Polska jest stroną - na czas pobytu,
- 4) jednostki organizacyjne Urzędu Ochrony Państwa - dla własnych potrzeb,
- 5) jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw zagranicznych - dla własnych potrzeb,
- 6) przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne, zagraniczne misje specjalne oraz przedstawicielstwa organizacji międzynarodowych, korzystające z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mające swe siedziby na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej - wyłącznie w zakresie związanym z działalnością dyplomatyczną tych podmiotów, z zastrzeżeniem ust. 2,
- 7) jednostki organizacyjne Służby Więziennej - dla własnych potrzeb.

2. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, określi, w drodze rozporządzenia, tryb i szczegółowe warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej oraz używania urządzeń radiowych przez podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 6, członków ich personelu, jak również inne osoby zrównane z nimi, uwzględniając normy prawa międzynarodowego oraz zakres zadań związanych z prowadzeniem działalności dyplomatycznej.

3. Minister Obrony Narodowej oraz minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, mogą w zakresie swoich właściwości określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wykonywania działalności telekomunikacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 1-3, a także używania urządzeń radiowych przez podległe, nadzorowane i podporządkowane jednostki organizacyjne oraz jednostki wymienione w ust. 1 pkt 3, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te jednostki.

4. Prezes Rady Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady wykonywania działalności telekomunikacyjnej, o której mowa w ust. 1 pkt 4, a także używania urządzeń radiowych przez jednostki organizacyjne Urzędu Ochrony Państwa, uwzględniając zakres zadań wykonywanych przez te jednostki.

Art. 5. 1. Nie wymaga zezwolenia eksploatacja:

- 1) publicznej sieci telefonicznej, której infrastruktura telekomunikacyjna oraz wszystkie zakończenia są zlokalizowane w całości na obszarze jednej gminy,

- 2) stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej, wykorzystującej zasoby numeracji udostępnione przez operatora publicznego na podstawie umów, o których mowa w art. 101,
- 3) sieci publicznej założonej w jednym budynku mieszkalnym, przeznaczonej do rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych.

2. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaje działalności telekomunikacyjnej spełniającej kryteria określone w art. 3 ust. 1, której wykonywanie nie wymaga zezwolenia, dążąc do zmniejszania zakresu działalności telekomunikacyjnej wykonywanej na podstawie zezwolenia.

3. Zezwolenia udzielone na wykonywanie działalności telekomunikacyjnej, o której mowa w ust. 2, tracą moc w dniu wejścia w życie rozporządzenia. Działalność telekomunikacyjna objęta tymi zezwoleniami może być wykonywana nadal, na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

Art. 6. 1. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzeń radiowych przewidzianych wyłącznie do odbioru, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do urządzeń radiowych, umożliwiających odbiór w zakresach częstotliwości przeznaczonych dla służb radiokomunikacyjnych, które prowadzą przekaz informacji nie przewidzianych do publicznego odbioru.

3. Nie wymaga pozwolenia używanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego:

- 1) używanego w zagranicznej służbie radiokomunikacyjnej lotniczej lub morskiej i żeglugi śródlądowej zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi, jeżeli urządzenie zostało dopuszczone do używania przez właściwy do tego organ krajowy lub zagraniczny,
- 2) używanego w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi, jeżeli urządzenie zostało dopuszczone do używania przez właściwy do tego organ krajowy lub zagraniczny, na okres nie przekraczający 3 miesięcy,
- 3) końcowego, wykorzystującego międzynarodowo uzgodnione zakresy częstotliwości oraz dopuszczonego do używania przez właściwy do tego organ krajowy lub zagraniczny:
 - a) dołączanego do zakończenia sieci telekomunikacyjnej operatora publicznego,
 - b) służącego do utrzymywania łączności z przebywającym krótkookresowo na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub znajdującym się na nim w tranzycie, zagranicznym pojazdem, statkiem morskim lub żeglugi śródlądowej albo statkiem powietrznym, przytwierdzonego w sposób trwały do tego pojazdu lub statku.

4. Minister właściwy do spraw łączności może, w drodze rozporządzenia, rozszerzyć zakres urządzeń radiowych nadawczych lub nadawczo-odbiorczych, które mogą być używane bez pozwolenia, kierując się zasadą zwiększania liczby rodzajów takich urządzeń.

5. Pozwolenia dotyczące urządzeń, o których mowa w ust. 4, tracą moc w dniu wejścia w życie rozporządzenia. Urządzenia radiowe objęte tymi pozwoleniami mogą być używane nadal, na zasadach określonych w niniejszej ustawie.

Rozdział 2

Zezwolenie telekomunikacyjne

Art. 7. 1. Organem właściwym w sprawach zezwoleń jest Prezes URT.

2. Postępowanie w sprawie wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, wszczyna się na pisemny wniosek, który powinien zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres,
- 2) numer w rejestrze przedsiębiorców,
- 3) określenie rodzaju i zakresu działalności telekomunikacyjnej, na którą ma być wydane zezwolenie.

3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie zezwolenia oraz tryb jego składania, a także rodzaje dokumentów wymagane przy rozstrzygnięciu wniosku, uwzględniając zakres informacji niezbędnej do rozstrzygnięcia sprawy.

Art. 8. 1. Prezes URT wydaje zezwolenie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 2, operatorowi uprawnionemu na podstawie odrębnych przepisów do wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który zamierza wykonywać działalność telekomunikacyjną określoną w art. 3 ust. 1 pkt 2, jeżeli nie zachodzą:

- 1) przewidziane niniejszą ustawą okoliczności uzasadniające odmowę udzielenia rezerwacji częstotliwości,
- 2) uzasadnione okoliczności prowadzące do:
 - a) zagrożenia obronności, bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego,
 - b) naruszenia umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną,
 - c) zakłócania pracy innych urządzeń telekomunikacyjnych i sieci telekomunikacyjnych.

2. Odmowa wydania zezwolenia z powodu okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a), następuje po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa, w zakresie ich właściwości. Opinia Ministra Obrony Narodowej lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa stwierdzająca, że zachodzą okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności lub bezpieczeństwa państwa, nie wymaga uzasadnienia.

3. Zezwolenia wydaje się na czas określony, nie krótszy niż 10 lat oraz nie dłuższy niż 25 lat, chyba że wnioskodawca zamierza wykonywać działalność przez krótszy okres.

Art. 9. Do wydawania i odmowy wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 7 i art. 8.

Art. 10. 1. W zezwoleniu określa się:

- 1) uprawnionego operatora oraz jego siedzibę i adres,
- 2) rodzaj sieci objętej zezwoleniem,
- 3) okres ważności.

2. W zezwoleniu można określić:

- 1) rodzaje usług telekomunikacyjnych, jakie mogą być świadczone w sieci objętej zezwoleniem, w przypadku:
 - a) gdy wnioskodawca zamierza świadczyć usługi telekomunikacyjne w zakresie węższym, niż to wynika z przeznaczenia sieci,
 - b) o którym mowa w art. 142 ust. 4 oraz w art. 146 ust. 2,
- 2) obszar, na którym będzie wykonywana działalność telekomunikacyjna objęta zezwoleniem, jeżeli wnioskodawca nie zamierza prowadzić działalności na obszarze całego kraju, z zastrzeżeniem ust. 3, a także w przypadku, o którym mowa w art. 142 ust. 4,
- 3) zakres wykonywania obowiązków lub zadań przewidzianych ustawą,
- 4) termin rozpoczęcia świadczenia usług telekomunikacyjnych,
- 5) okres ważności.

3. W przypadku gdy zezwolenie dotyczy eksploatacji publicznej sieci telefonicznej, obszar, na którym będzie wykonywana działalność telekomunikacyjna, powinien być spójny.

4. W zezwoleniu można podać opis sieci publicznej objętej zezwoleniem, w zakresie wynikającym z wniosku.

5. Zezwolenie może zawierać rezerwację częstotliwości, przydział numeracji lub znaków identyfikujących abonenta.

6. Zezwolenie jest jawne, jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

7. Prezes URT ogłasza w Biuletynie Urzędu Regulacji Telekomunikacji, zwanym dalej "Biuletynem URT", wykaz udzielonych zezwoleń, nie rzadziej niż raz w roku kalendarzowym.

Art. 11. 1. Nie można odmówić ponownego wydania zezwolenia na wniosek uprawnionego operatora, złożony nie później niż 6 miesięcy przed upływem terminu ważności zezwolenia, jeżeli w okresie jego wykonywania nie wystąpiły okoliczności uzasadniające odmowę wydania, cofnięcie lub ograniczenie zakresu zezwolenia.

2. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady zmieniania warunków określonych w zezwoleniach, przez zniesienie ograniczeń określonego rodzaju lub rozszerzenie zakresu wydanych zezwoleń, mając na uwadze przyspieszenie procesu dostosowania udzielonych uprawnień do zmian przepisów związanych z liberalizacją rynku telekomunikacyjnego.

Art. 12. 1. Prezes URT cofa zezwolenie, jeżeli:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące operatorowi wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem,
- 2) operator przestał spełniać warunki określone przepisami prawa, wymagane do uzyskania zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 4,
- 3) operator nie usunął, w wyznaczonym terminie, stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z przepisami prawa.

2. Prezes URT może cofnąć zezwolenie albo ograniczyć przedmiot lub obszar działalności, jeżeli:

- 1) operator narusza przepisy ustawy,
- 2) operator narusza warunki zezwolenia lub innych decyzji wydanych na podstawie ustawy,
- 3) podjęto decyzję o likwidacji lub ogłoszono upadłość operatora,
- 4) operator uchyla się od uiszczania opłat przewidzianych w ustawie.

3. Prezes URT może ograniczyć przedmiot lub obszar działalności, jeżeli operator nie zapewnia ciągłości świadczenia usług powszechnych.

4. W przypadku gdy operator przestał spełniać warunek określony w art. 8 ust. 1 pkt 2 lit. a), zezwolenie cofa się na wniosek Ministra Obrony Narodowej lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa, w zakresie ich właściwości. Wniosek Ministra Obrony Narodowej lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa nie wymaga uzasadnienia.

5. Z wyjątkiem przypadków nie cierpiących zwłoki oraz zdarzeń nieodwracalnych, decyzja o cofnięciu zezwolenia albo o ograniczeniu przedmiotu, zakresu lub obszaru działalności może być podjęta po bezskutecznym wezwaniu operatora do usunięcia przyczyn uzasadniających wydanie takich decyzji.

6. Decyzja o cofnięciu zezwolenia albo o ograniczeniu przedmiotu lub obszaru działalności może określać warunki dotyczące zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych.

7. O zamiarze zastosowania przepisów ust. 1-6 wobec operatorów, którym wydano zezwolenie na eksploatację sieci telekomunikacyjnych przeznaczonych do rozpowszechniania

lub rozprawdzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych, Prezes URT informuje Przewodniczącego Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Art. 13. 1. W zezwoleniu można nałożyć na spółkę obowiązek każdorazowego zgłaszania Prezesowi URT przypadków wejścia w posiadanie przez jednego akcjonariusza prawa do ponad 10%, 30%, 50% głosów na walnym zgromadzeniu, w terminie 14 dni od powzięcia wiadomości w tej sprawie.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do zgromadzenia wspólników oraz nabywania lub obejmowania udziałów albo praw z udziałów.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie naruszają przepisów ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547 oraz z 2000 r. Nr 31, poz. 381 i Nr 60, poz. 704).

Rozdział 3

Zgłoszenie działalności telekomunikacyjnej

Art. 14. 1. Zgłoszenie działalności telekomunikacyjnej nie wymagającej zezwolenia, wykonywanej w sieci publicznej, zwane dalej "zgłoszeniem", powinno zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy, jego siedzibę i adres,
- 2) oznaczenie formy prawnej przedsiębiorcy,
- 3) numer w rejestrze przedsiębiorców,
- 4) określenie rodzaju i zakresu zamierzonej działalności telekomunikacyjnej,
- 5) obszar, na którym będzie wykonywana działalność telekomunikacyjna,
- 6) datę rozpoczęcia działalności.

2. Prezes URT może zgłosić, w drodze decyzji, w terminie 21 dni od dnia wpływu zgłoszenia, sprzeciw wobec podjęcia przez przedsiębiorcę zgłaszanej działalności telekomunikacyjnej, jeżeli zgłoszenie narusza przepisy ustawy, jest niekompletne lub zawarte w nim dane nie są zgodne ze stanem faktycznym.

3. Do potwierdzania okoliczności związanych z dokonaniem zgłoszenia stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, dotyczące wydawania zaświadczeń.

Art. 15. 1. Przedsiębiorca prowadzący w sieci publicznej działalność telekomunikacyjną nie wymagającą zezwolenia jest obowiązany zgłaszać Prezesowi URT zmiany stanu faktycznego i prawnego ujętego w zgłoszeniu, zaistniałe od czasu ostatniego zgłoszenia, w tym dotyczące zaprzestania przez przedsiębiorcę wykonywania działalności telekomunikacyjnej objętej zgłoszeniem, w terminie 14 dni od dnia zaistnienia zmiany.

2. Do zgłaszania zmian stosuje się odpowiednio przepisy art. 14.

Art. 16. Wykonywanie działalności telekomunikacyjnej wymagającej zgłoszenia: bez zgłoszenia, niezgodnej ze zgłoszeniem lub objętej sprzeciwem Prezesa URT, o którym mowa w art. 14 ust. 2, jest zabronione.

Rozdział 4

Pozwolenia radiowe

Art. 17. 1. Organem właściwym w sprawach pozwoleń jest Prezes URT.

2. Postępowanie w sprawie wydania pozwolenia wszczyna się na pisemny wniosek.

3. Pozwolenie może być wydane łącznie z zezwoleniem.

4. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, wzór i szczegółowy tryb składania wniosku o wydanie pozwolenia oraz rodzaje dokumentów niezbędnych do rozstrzygnięcia sprawy, uwzględniając specyfikę służb radiokomunikacyjnych, sieci telekomunikacyjnych lub usług telekomunikacyjnych, w których będą wykorzystywane urządzenia radiowe.

Art. 18. 1. Pozwolenie wydaje się podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, a także jeżeli:

1) nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2,

2) częstotliwości objęte wnioskiem:

a) są dostępne,

b) zostały przeznaczone w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości dla wnioskowanej służby radiokomunikacyjnej oraz plan zagospodarowania częstotliwości przewiduje ich zagospodarowanie zgodne z wnioskiem,

c) mogą być ochronione przed zakłóceniami,

d) zostały międzynarodowo uzgodnione w zakresie i formie określonej w międzynarodowych przepisach radiokomunikacyjnych lub umowach, których Rzeczpospolita Polska jest stroną,

3) wnioskodawca przedłoży:

a) dokument lub znak potwierdzający spełnianie zasadniczych wymagań, o których mowa w art. 88 ust. 2 pkt 2, jeżeli urządzenie podlega obowiązkowej ocenie zgodności,

b) wymagane świadectwo operatora radiowego,

c) wymagane zezwolenie, do którego wykonywania urządzenie będzie używane,

d) rezerwację częstotliwości, jeżeli została dokonana.

2. Pozwolenia są wydawane na okres nie przekraczający 10 lat.

3. Prezes URT odmawia wydania pozwolenia, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 lit. a), po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa, w zakresie ich właściwości. Opinia Ministra Obrony Narodowej lub Szefa Urzędu Ochrony Państwa stwierdzająca, że zachodzą okoliczności prowadzące do zagrożenia obronności lub bezpieczeństwa państwa, nie wymaga uzasadnienia.

4. Do pozwoleń stosuje się odpowiednio przepisy art. 11.

5. Pozwolenie jest jawne.

Art. 19. 1. Pozwolenie określa:

1) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres,

2) rodzaj oraz cechy identyfikacyjne urządzenia radiowego,

3) warunki wykorzystywania częstotliwości,

4) warunki używania urządzenia, w szczególności rodzaj służby radiokomunikacyjnej lub sieci telekomunikacyjnej, w której urządzenie może być wykorzystywane,

5) okres ważności.

2. W pozwoleniu można określić:

1) zasady używania urządzenia i obowiązki użytkownika w sytuacjach szczególnych zagrożeń,

2) sposób uiszczania opłat za prawo do wykorzystywania częstotliwości.

3. Pozwolenie może zawierać przydział sygnałów identyfikacyjnych lub znaków wywoławczych.

4. Pozwolenie uprawnia do wykorzystywania objętych pozwoleniem częstotliwości, sygnałów identyfikacyjnych oraz znaków wywoławczych.

Art. 20. 1. Warunki wykorzystywania częstotliwości powinny określać w szczególności:

- 1) dla urządzenia radiowego naziemnego lub rezerwacji częstotliwości dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą takich urządzeń:
 - a) częstotliwość lub częstotliwości graniczne kanałów częstotliwości lub zakresów częstotliwości albo numery kanałów,
 - b) odpowiednio, lokalizację urządzenia albo obszar jego przemieszczania,
 - c) odpowiednio, moc promieniowaną lub moc wyjściową,
 - d) odpowiednio, polaryzację, wysokość zawieszenia lub charakterystykę promieniowania anteny nadawczej,
 - e) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania,
- 2) dla naziemnej stacji satelitarnej lub rezerwacji częstotliwości dla świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą nadawczo-odbiorczego urządzenia radiowego umieszczonego na sztucznym satelicie Ziemi:
 - a) nazwę wykorzystywanego satelity i jego położenie,
 - b) odpowiednio, lokalizację naziemnej stacji satelitarnej lub obszar jej przemieszczania,
 - c) częstotliwość lub częstotliwości skrajne zakresów częstotliwości lub kanałów częstotliwości albo numery kanałów, wykorzystywane do transmisji sygnałów w kierunkach: kosmos - Ziemia i Ziemia - kosmos,
 - d) rodzaj sygnału i parametry techniczne jego nadawania.

2. Warunki wykorzystywania częstotliwości mogą określać datę rozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości.

Art. 21. 1. Do cofnięcia lub zmiany pozwolenia stosuje się odpowiednio przepisy art. 12 ust. 1, 2 i 4-7.

2. Prezes URT może także cofnąć pozwolenie lub zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości w przypadku:

- 1) stwierdzenia, że używanie urządzenia radiowego zgodnie z pozwoleniem zakłóca pracę innych urządzeń lub sieci telekomunikacyjnych,
- 2) zmiany w Krajowej Tablicy Przeznaczeń Częstotliwości przeznaczenia częstotliwości objętych pozwoleniem,
- 3) nierozpoczęcia wykorzystywania częstotliwości objętych pozwoleniem w terminie 12 miesięcy od dnia wydania pozwolenia lub dnia rozpoczęcia ich wykorzystywania wskazanego w pozwoleniu.

3. Prezes URT może zmienić warunki wykorzystywania częstotliwości, jeżeli:

- 1) częstotliwości objęte pozwoleniem są wykorzystywane w stopniu niewielkim lub w sposób nieefektywny,
- 2) praca urządzenia radiowego jest zakłócana przez inne urządzenia lub sieci telekomunikacyjne.

4. Pozwolenie wygasa z mocy prawa w przypadku wygaśnięcia rezerwacji częstotliwości.

Rozdział 5

Rezerwacja częstotliwości

Art. 22. 1. Rezerwacja częstotliwości lub zasobów orbitalnych, zwana w ustawie "rezerwacją częstotliwości", określa częstotliwości lub zasoby orbitalne, które w okresie rezerwacji pozostają w dyspozycji podmiotu, któremu dokonano rezerwacji.

2. Rezerwacji częstotliwości dokonuje, zmienia ją lub cofa:

- 1) Prezes URT - w zezwoleniu lub w drodze innej decyzji, z zastrzeżeniem ust. 4,
- 2) Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji, w porozumieniu z Prezesem URT - w zakresie określonym ustawą z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34, z 1995 r. Nr 66, poz. 335 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 121, poz. 770, z 1999 r. Nr 90, poz. 999 oraz z 2000 r. Nr 29, poz. 356 i 358).

3. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się podmiotowi, który spełnia wymagania określone ustawą, a także jeżeli nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2 oraz art. 18 ust. 1 pkt 2.

4. Rezerwacji częstotliwości przeznaczonych do rozpowszechniania lub rozprowadzania programów w sposób cyfrowy, drogą rozsiewczą naziemną lub rozsiewczą satelitarną dokonuje się w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji w zakresie dotyczącym:

- 1) określenia programów telewizyjnych lub radiofonicznych, tworzących zespolony sygnał cyfrowy rozpowszechniany lub rozprowadzany za pomocą rezerwowanej częstotliwości, zwany dalej "sygnałem multipleksu",
- 2) uporządkowania w sygnale multipleksu programów, o których mowa w pkt 1, zwanych dalej "audiowizualnymi składnikami sygnału multipleksu",
- 3) proporcji udziału w sygnale multipleksu audiowizualnych składników tego sygnału,
- 4) obszaru, na którym może być rozpowszechniany lub rozprowadzany sygnał multipleksu.

5. Rezerwacji częstotliwości dokonuje się na czas określony.

6. Do odmowy rezerwacji częstotliwości stosuje się odpowiednio przepisy art. 8 ust. 2.

7. Rezerwacja częstotliwości jest jawna.

Art. 23. 1. W rezerwacji częstotliwości określa się:

- 1) uprawniony podmiot oraz jego siedzibę i adres,
- 2) częstotliwości objęte ustalonym planem zagospodarowania częstotliwości, o którym mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1, lub pozycje orbitalne,
- 3) obszar, na którym mogą być wykorzystywane częstotliwości,
- 4) rodzaj służby radiokomunikacyjnej, sieci telekomunikacyjnej lub usługi telekomunikacyjnej, w której częstotliwości objęte rezerwacją mogą być wykorzystywane,
- 5) audiowizualne składniki sygnału multipleksu, ich uporządkowanie w sygnale multipleksu oraz proporcje ich udziału w sygnale multipleksu w przypadku, o którym mowa w art. 22 ust. 4,
- 6) okres rezerwacji.

2. Rezerwacja częstotliwości może określać warunki wykorzystywania częstotliwości, o których mowa w art. 20.

3. Rezerwacja częstotliwości może zostać zmieniona lub cofnięta w przypadku zmiany zezwolenia, w którym została udzielona, oraz w przypadkach określonych w art. 21 ust. 1-3.

4. Rezerwacja częstotliwości wygasa z mocy prawa w przypadku cofnięcia lub wygaśnięcia uprawnienia, z którym została dokonana.

5. W okresie ważności rezerwacji częstotliwości nie można odmówić wydania pozwolenia na używanie urządzenia radiowego wykorzystującego częstotliwości objęte rezerwacją z tytułu wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2, lub niespełniania warunków określonych w art. 18 ust. 1 pkt 2, chyba że uległ zmianie stan prawny lub faktyczny przyjęty za podstawę dokonania rezerwacji.

6. Przepisów ust. 1 pkt 4 oraz ust. 3-5 nie stosuje się do rezerwacji częstotliwości dla komórek i jednostek, o których mowa w art. 4 ust. 1.

Art. 24. 1. W przypadku braku dostatecznych zasobów częstotliwości podmioty wnioskujące o dokonanie rezerwacji częstotliwości:

- 1) są wyłaniane w drodze przetargu, w przypadku zasobów częstotliwości wykorzystywanych do prowadzenia działalności telekomunikacyjnej,
 - 2) mogą być wyłonione w drodze przetargu, w pozostałych przypadkach.
2. Przetargi ogłasza i przeprowadza Prezes URT.
 3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zmian rezerwacji częstotliwości.
 4. Przy ponownym udzielaniu rezerwacji częstotliwości przetargu nie przeprowadza się.

Art. 25. 1. Przetarg ogłasza się niezwłocznie, nie później niż w terminie 12 miesięcy od dnia wpłynięcia pierwszego wniosku o dokonanie rezerwacji częstotliwości objętej przetargiem.

2. W ogłoszeniu o przetargu określa się jego przedmiot i zakres oraz warunki uczestnictwa.

3. Prezes URT określa w dokumentacji przetargowej szczegółowe warunki przetargowe, w tym warunki uczestnictwa w przetargu oraz szczegółowe kryteria oceny ofert.

4. Dokumentacja przetargowa może określać warunki prowadzenia działalności telekomunikacyjnej wymagającej wykorzystania zasobów częstotliwości objętych przetargiem.

5. Dokumentacja przetargowa jest udostępniana za opłatą, która nie może przekroczyć kosztów wykonania dokumentacji. Opłata jest pobierana przez Urząd Regulacji Telekomunikacji, zwany dalej "URT".

6. Prezes URT, w drodze decyzji, unieważnia przetarg, jeżeli zostały rażąco naruszone przepisy prawa lub interesy uczestników przetargu.

7. Prezes URT uznaje, w drodze decyzji, przetarg za nierozstrzygnięty, jeżeli:

- 1) żaden z uczestników nie spełnił warunków uczestnictwa w przetargu albo nie osiągnął wskazanego w dokumentacji przetargowej minimum kwalifikacyjnego,
- 2) w terminie wskazanym w dokumentacji przetargowej do przetargu nie przystąpił żaden podmiot,
- 3) liczba uczestników przetargu jest mniejsza lub równa liczbie podmiotów uprawnionych do ubiegania się o rezerwację częstotliwości.

8. Wobec uczestników przetargu, o których mowa w ust. 7 pkt 3, przepisów art. 24 ust. 1 nie stosuje się.

9. Minister właściwy do spraw łączności określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki przeprowadzania przetargów, zapewniając w szczególności, aby:

- 1) sposób ogłaszania przetargów zapewniał właściwe poinformowanie podmiotów zainteresowanych przetargiem,
- 2) warunki uczestnictwa w przetargu nie eliminowały podmiotów spełniających wymagania dla dokonania rezerwacji częstotliwości,
- 3) oceny ofert miały charakter obiektywny, przejrzysty i niedyskryminujący żadnego uczestnika przetargu.

Rozdział 6

Świadectwa operatora urządzeń radiowych

Art. 26. Obsługiwanie urządzenia radiowego nadawczego lub nadawczo-odbiorczego, używanego w służbie radiokomunikacyjnej lotniczej, służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żeglugi śródlądowej oraz w służbie radiokomunikacyjnej amatorskiej, wymaga posiadania świadectwa operatora urządzeń radiowych.

Art. 27. 1. Prezes URT wydaje świadectwo operatora urządzeń radiowych na podstawie pozytywnego wyniku egzaminu z wiadomości i umiejętności osoby ubiegającej się o świadectwo operatora urządzeń radiowych oraz po udokumentowaniu przez nią wymaganej praktyki.

2. Egzaminy osób ubiegających się o świadectwo operatora urządzeń radiowych przeprowadza URT.

3. Za przeprowadzenie egzaminu oraz za wydanie świadectwa operatora urządzeń radiowych pobiera się opłaty. Opłaty te są pobierane przez URT.

4. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu i ministrem właściwym do spraw gospodarki morskiej, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) rodzaje i wzory świadectw operatora urządzeń radiowych, zakres wymogów egzaminacyjnych, a także zakres, tryb i okres niezbędnych szkoleń oraz praktyki, biorąc pod uwagę międzynarodowe przepisy radiokomunikacyjne oraz przepisy zawarte w dokumentach europejskich organizacji telekomunikacyjnych,
- 2) szczegółowy tryb przeprowadzania egzaminów, a także wysokość opłat za przeprowadzenie egzaminu i wydanie świadectwa, kierując się zasadą, iż nie powinny one stanowić bariery dla osób zainteresowanych obsługą urządzeń radiowych.

Art. 28. Osoby posiadające właściwe świadectwo operatora urządzeń radiowych, wydane przez Prezesa URT lub przez uprawniony do tego organ zagraniczny, mogą obsługiwać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej urządzenia radiowe nadawcze lub nadawczo-odbiorcze, pracujące w zagranicznej radiokomunikacyjnej służbie lotniczej albo morskiej i żeglugi śródlądowej, zgodnie z międzynarodowymi przepisami radiokomunikacyjnymi.

Rozdział 7

Opłaty za wydanie lub posiadanie uprawnień

Art. 29. 1. Za wydanie zezwolenia pobiera się jednorazową opłatę. Opłata stanowi dochód budżetu państwa.

2. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i terminy uiszczania opłat za wydanie zezwolenia, z uwzględnieniem zasady, że opłaty te nie mogą przewyższać kosztów wydania zezwolenia.

Art. 30. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do wykorzystywania zasobów numeracji w przydziale numeracji, uiszcza:

- 1) jednorazową opłatę za przydział numeracji, jeżeli wybór podmiotu nastąpił w drodze przetargu,
 - 2) roczne opłaty za prawo do wykorzystywania zasobów numeracji,
- a w razie opóźnienia w uiszczaniu tych opłat - naliczane są odsetki ustawowe.
2. Operator publiczny, któremu nie przysługuje prawo do wykorzystywania zasobów numeracji, uiszcza roczne opłaty za posiadanie zezwolenia, a w razie opóźnienia w uiszczaniu tych opłat - naliczane są odsetki ustawowe.
3. Opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, są pobierane przez URT.
4. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1 i 2, odpowiednio do przedmiotu i zakresu działalności telekomunikacyjnej prowadzonej przez operatorów, w tym specyfiki wykorzystania przez nich zasobów numeracji, przyjmując, że opłaty te powinny być uzasadnione kosztami regulacji i kontroli działalności telekomunikacyjnej, której dotyczą.

Art. 31. 1. Podmiot, który uzyskał prawo do wykorzystywania częstotliwości w pozwoleniu albo dysponowania nią w rezerwacji częstotliwości, uiszcza:

- 1) opłatę za dokonanie rezerwacji częstotliwości, jeżeli wybór podmiotu nastąpił w drodze przetargu,
 - 2) roczne opłaty za prawo do wykorzystywania częstotliwości,
- a w razie opóźnienia w uiszczaniu tych opłat - naliczane są odsetki ustawowe.
2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, są pobierane przez URT.
3. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, wysokość, terminy i sposób uiszczania opłaty, o której mowa w ust. 1 pkt 1,
 - 2) wysokość, terminy i sposób uiszczania opłat, o których mowa w ust. 1 pkt 2:
 - a) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ponoszonych przez komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1-3, z uwzględnieniem specyfiki wykorzystania częstotliwości przez te jednostki,
 - b) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, w pozostałych przypadkach
- mając na uwadze koszty prowadzenia gospodarki zasobami częstotliwości.

Art. 32. 1. Opłaty określone w art. 25 ust. 5, art. 27 ust. 3 oraz art. 30 stanowią dochód środka specjalnego URT, z przeznaczeniem na:

- 1) finansowanie prowadzenia egzaminów na świadectwo operatora urządzeń radiowych,
- 2) finansowanie kosztów związanych z prowadzeniem przetargów, o których mowa w art. 24 i 25, w tym kosztów związanych z przygotowaniem dokumentacji przetargowej,
- 3) zakup aparatury pomiarowo-kontrolnej,
- 4) finansowanie prac naukowo-badawczych z zakresu gospodarki zasobami częstotliwości oraz kompatybilności elektromagnetycznej,
- 5) premie dla Prezesa URT, zastępców Prezesa URT oraz pracowników URT - do wysokości 45% środków zgromadzonych na wydzielonym rachunku środka specjalnego.

2. Szczegółowy sposób rozdysponowania wpływów, stanowiących dochód środka specjalnego, określa Prezes URT, z zastrzeżeniem art. 112 ust. 5-7.

Art. 33. Do opłat, o których mowa w art. 30 i w art. 31, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Dział III

Świadczenie i udostępnianie usług telekomunikacyjnych

Rozdział 1

Zasady świadczenia i udostępniania usług telekomunikacyjnych

Art. 34. 1. Świadczenie usług telekomunikacyjnych odbywa się na podstawie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych.

2. Operator nie może uzależniać zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a także świadczenia tych usług, od:

- 1) zawarcia przez użytkownika umowy o świadczenie innych usług lub nabycia urządzenia u określonego dostawcy,
- 2) niezawierania z innym operatorem umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych,
- 3) udzielenia informacji lub danych, innych niż określone w art. 69 ust. 1 i 2.

3. Operator może uzależnić zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych od uprzedniego uzyskania przez operatora urzędowego potwierdzenia danych użytkownika, o których mowa w art. 69 ust. 2, z zastrzeżeniem art. 51 ust. 3.

4. Warunki umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nie mogą uniemożliwiać lub utrudniać abonentowi korzystania z prawa do zmiany operatora świadczącego usługi telekomunikacyjne.

5. W przypadku gdy zawarcie umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych było związane z ulgą przyznaną abonentowi, roszczenie z tytułu jednostronnego rozwiązania umowy przez abonenta przed upływem terminu ustalonego w umowie nie może przekroczyć określonej w umowie wartości ulgi przyznanej abonentowi, z zastrzeżeniem art. 51 ust. 7.

6. W przypadku świadczenia usług telekomunikacyjnych za pomocą urządzeń końcowych publicznie dostępnych, warunki świadczenia usługi telekomunikacyjnej podaje się do publicznej wiadomości w sposób dostępny dla użytkownika.

7. Minister właściwy do spraw łączności może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki świadczenia określonych usług telekomunikacyjnych, w tym wskaźniki dotyczące ich jakości, kierując się wymaganiami europejskich organizacji normalizacyjnych, a w przypadku braku takich wymagań - wymaganiami innych międzynarodowych organizacji normalizacyjnych, których Rzeczpospolita Polska jest członkiem.

Art. 35. 1. Operatorzy ustalają ceny usług telekomunikacyjnych, o ile przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

2. Ceny usług telekomunikacyjnych są ustalane na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów, zapewniających równe traktowanie użytkowników.

3. W przypadku zmiany cen usług telekomunikacyjnych operator jest obowiązany do pisemnego powiadomienia abonenta, z wyprzedzeniem co najmniej jednego okresu rozliczeniowego, o zakresie zmian i terminie ich wprowadzenia.

4. Operator jest obowiązany do przedłożenia Prezesowi URT, na jego żądanie, w terminie przez niego określonym, aktualnego cennika usług telekomunikacyjnych, zwanego dalej "cennikiem".

Art. 36. 1. Operator jest obowiązany do rejestracji danych o wykonanych usługach telekomunikacyjnych, w zakresie umożliwiającym ustalenie należności za wykonanie tych usług oraz rozpatrzenie reklamacji.

2. Operator jest obowiązany do dostarczania abonentowi rachunków za wykonane usługi telekomunikacyjne w formie uniemożliwiającej osobom trzecim bezpośredni dostęp do informacji w nich zawartych.

3. Operator udostępnia abonentowi szczegółowy wykaz wykonanych usług telekomunikacyjnych w przypadkach przewidzianych ustawą lub umową o świadczenie usług telekomunikacyjnych, nieodpłatnie w przypadku uwzględnienia reklamacji.

4. Operator przechowuje dane, o których mowa w ust. 1, co najmniej przez okres 12 miesięcy, a w przypadku wniesienia reklamacji - przez okres niezbędny do rozstrzygnięcia sporu.

Art. 37. 1. Operatorzy, których roczny przychód ze świadczenia usług telekomunikacyjnych w poprzednim roku kalendarzowym przekroczył równowartość 2 milionów EURO, są obowiązani do przedkładania Prezesowi URT, w terminie do dnia 30 czerwca, sprawozdania z działalności telekomunikacyjnej w poprzednim roku kalendarzowym, zawierającego roczne sprawozdanie finansowe, informację o stosowanych systemach kalkulacji kosztów, a także dane dotyczące rodzaju i zakresu prowadzonej działalności telekomunikacyjnej oraz wielkości sprzedaży usług telekomunikacyjnych.

2. Operatorzy, których roczny przychód ze świadczenia usług telekomunikacyjnych w poprzednim roku kalendarzowym był równy lub mniejszy od równowartości 2 milionów EURO, są obowiązani do przedkładania Prezesowi URT, w terminie do dnia 31 marca, pisemnej informacji o rodzaju i zakresie prowadzonej działalności telekomunikacyjnej.

3. Równowartość kwot EURO, o których mowa w ust. 1 i 2, przelicza się na złote według średniego kursu Narodowego Banku Polskiego dla EURO, obowiązującego w dniu 1 stycznia roku kalendarzowego, objętego sprawozdaniem lub informacją.

Art. 38. Do udostępniania usług telekomunikacyjnych oraz do podmiotów udostępniających te usługi stosuje się odpowiednio przepisy art. 34-37.

Art. 39. 1. Operatorzy są obowiązani do realizacji postanowień Konwencji wiedeńskiej o stosunkach dyplomatycznych, sporządzonej w dniu 18 kwietnia 1961 r. w Wiedniu (Dz. U. z 1965 r. Nr 37, poz. 232 i 233), oraz innych umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, w zakresie zapewniania środków łączności przedstawicielstwom dyplomatycznym, urzędom konsularnym, misjom specjalnym oraz przedstawicielstwom organizacji międzynarodowych, korzystającym z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów i zwyczajów międzynarodowych, mającym siedziby na terenie ich działania.

2. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1, uwzględniając zakres zadań związanych z prowadzeniem działalności dyplomatycznej.

Art. 40. 1. Operatorzy są obowiązani do wykonywania zadań na rzecz obronności, bezpieczeństwa państwa oraz bezpieczeństwa i porządku publicznego w zakresie i na warunkach określonych w niniejszej ustawie oraz przepisach odrębnych.

2. Obowiązek, o którym mowa w ust. 1, dotyczy zapewnienia, na koszt operatora, technicznych i organizacyjnych możliwości wykonywania w sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez operatora zadań na rzecz prokuratury, sądów, a także uprawnionych jednostek organizacyjnych podporządkowanych Ministrowi Obrony Narodowej, uprawnionych jednostek organizacyjnych podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych oraz Szefowi Urzędu Ochrony Państwa, począwszy od dnia rozpoczęcia eksploatacji tej sieci, jeżeli Prezes URT nie ustali, na wniosek zainteresowanego operatora, późniejszego terminu.

3. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, Ministrem Sprawiedliwości, ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii Szefa Urzędu Ochrony Państwa, określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) przypadki, w których podmiot może wnioskować o odroczenie, o którym mowa w ust. 2, warunki, jakie muszą być spełnione dla udzielenia odroczenia, a także maksymalne terminy odroczeń, uwzględniając rodzaj i zakres działalności telekomunikacyjnej wykonywanej przez podmiot,
- 2) szczegółowe wymagania i sposób wypełniania obowiązków, o których mowa w ust. 1 i 2, z wyłączeniem spraw uregulowanych w art. 242 Kodeksu postępowania karnego, kierując się zasadą osiągania celu przy najniższych nakładach.

Art. 41. 1. Właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie mogą uniemożliwiać lub utrudniać osobom, posiadającym tytuł prawny do korzystania z nieruchomości lub jej części, korzystania z usług telekomunikacyjnych świadczonych użytkownikom przez operatorów publicznych.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio, jeżeli nieruchomość stanowi przedmiot użytkowania, najmu, dzierżawy lub trwałego zarządu.

Art. 42. 1. Użytkownik może dołączać do udostępnionych zakończeń sieci publicznej, w sposób zgodny z prawem, urządzenia końcowe, spełniające zasadnicze wymagania określone w art. 88 ust. 2 pkt 2.

2. Zabrania się podejmowania działań utrudniających albo uniemożliwiających świadczenie lub korzystanie z usług telekomunikacyjnych, a w szczególności:

- 1) dołączania do sieci publicznej urządzeń telekomunikacyjnych nie spełniających zasadniczych wymagań, o których mowa w art. 88 ust. 2 pkt 2, lub urządzeń nie przeznaczonych do dołączania do sieci publicznej, nawet gdy spełniają zasadnicze wymagania, o których mowa w art. 88 ust. 2 pkt 2,
- 2) dołączania urządzeń telekomunikacyjnych do sieci publicznej w punktach nie będących jej zakończeniami, z wyłączeniem działań podejmowanych przez operatora w ramach eksploatacji tej sieci albo na podstawie art. 62 lub art. 77 ust. 3,
- 3) zakłócania pracy sieci telekomunikacyjnych.

Art. 43. 1. Abonent publicznej sieci telefonicznej może żądać zmiany przydzielonego numeru, jeżeli wykaże, że korzystanie z przydzielonego numeru jest uciążliwe.

2. Abonent publicznej sieci telefonicznej może żądać zachowania przydzielonego numeru, co najmniej na obszarze strefy numeracyjnej sieci tego samego operatora, w przypadku zmiany miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca prowadzenia działalności.

3. Abonent sieci telefonicznej może wybrać operatora publicznego świadczącego usługi telefoniczne międzynarodowe, a w przypadku sieci stacjonarnej - także usługi telefoniczne międzystrefowe. Z tytułu zmiany przez abonenta operatora publicznego świadczącego telefoniczne usługi międzystrefowe lub międzynarodowe nie przysługuje roszczenie w stosunku do abonenta.

4. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki korzystania przez abonentów z uprawnień, o których mowa w ust. 1-3, uwzględniając dostępność usług telekomunikacyjnych, możliwości techniczne publicznych sieci telefonicznych oraz istniejące zasoby numeracji.

Art. 44. 1. Operator świadczący usługi telefoniczne jest obowiązany zapewnić techniczne możliwości dla realizacji uprawnień abonenta, o których mowa w art. 43, a w przypadku gdy możliwości takie istnieją - zapewnić abonentowi korzystanie z tych uprawnień.

2. Prezes URT, na wniosek operatora sieci telefonicznej, może w drodze decyzji, na czas określony, zawiesić realizację lub ograniczyć zakres realizacji określonego uprawnienia, o którym mowa w art. 43, jeżeli techniczne możliwości sieci wnioskodawcy nie pozwalają na realizację uprawnienia w całości lub części, określając harmonogram przystosowania tej sieci do realizacji uprawnienia objętego wnioskiem.

Art. 45. 1. Operator publicznej sieci telefonicznej jest obowiązany zapewnić użytkownikom swej sieci bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi.

2. Operator jest obowiązany zapewnić kierowanie połączeń inicjowanych za pomocą numeru alarmowego do właściwych terytorialnie jednostek służb, którym przydzielono ten numer alarmowy.

Art. 46. 1. Do umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych polegających na udostępnianiu sieci publicznych użytkownikom dla zarobkowego pozyskiwania, wytwarzania, przetwarzania, przechowywania, wykorzystywania lub udostępniania informacji, zwanych dalej "usługami dostępu do sieci", stosuje się odpowiednio przepisy art. 79, art. 81 pkt 4 oraz art. 83-85.

2. W umowie o świadczenie usług dostępu do sieci ustala się w szczególności warunki techniczne podłączenia urządzeń końcowych użytkownika oraz zasady rozliczeń pomiędzy operatorem a użytkownikiem.

3. Operator jest obowiązany udzielać użytkownikom żądającym zawarcia umów, o których mowa w ust. 1, danych niezbędnych do zawarcia umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, a także oferować im warunki świadczenia usług telekomunikacyjnych nie gorsze, dla pozostałych stron umowy, od stosowanych przez siebie w ramach własnego przedsiębiorstwa lub w stosunkach z podmiotami zależnymi w rozumieniu ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. - Prawo o publicznym obrocie papierami wartościowymi (Dz. U. Nr 118, poz. 754 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 107, poz. 669 i Nr 113, poz. 715 oraz z 2000 r. Nr 22, poz. 270 i Nr 60, poz. 702 i 703).

Art. 47. Przepisów o świadczeniu usług telekomunikacyjnych nie stosuje się do działalności prowadzonej w sieciach wewnętrznych.

Art. 48. Potwierdzenie nadania telegramu, wystawione przez jednostkę organizacyjną państwowego przedsiębiorstwa użyteczności publicznej "Poczta Polska", ma moc dokumentu urzędowego.

Rozdział 2

Świadczenie usług powszechnych

Art. 49. 1. Usługi telefoniczne, z wyłączeniem usług dostępu do sieci, usługi faksowe oraz usługi transmisji danych w paśmie fonicznym za pomocą modemów świadczone przez operatorów publicznych w stacjonarnych publicznych sieciach telefonicznych, wraz ze świadczeniami dodatkowymi, polegającymi na:

- 1) udzielaniu informacji o numerach abonentów, zwanym dalej "usługą biura numerów",
- 2) udogodnieniach dla osób niepełnosprawnych,
- 3) dostarczaniu, na pisemne żądanie abonenta, szczegółowego wykazu wykonanych mu usług telekomunikacyjnych

- zwane dalej "usługami powszechnymi", powinny być dostępne każdemu użytkownikowi z zachowaniem wymaganej jakości i po przystępnej cenie, na obszarze całego kraju.

2. Minister właściwy do spraw łączności określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące świadczenia usług powszechnych, w tym wymagania dotyczące ich jakości i dostępności, a także liczby publicznie dostępnych telefonów, w których połączenie jest opłacane automatycznie, w szczególności za pomocą monety, żetonu, karty telefonicznej albo karty płatniczej, zwanych dalej "aparatami publicznymi", w tym przystosowanych dla osób niepełnosprawnych.

Art. 50. 1. Operator świadczący usługi powszechne jest obowiązany do określenia zakresu i warunków ich wykonywania w regulaminie wykonywania usług, podanym do publicznej wiadomości i dostarczonym nieodpłatnie abonentowi wraz z umową o świadczenie usług powszechnych, a także na jego żądanie.

2. Regulamin wykonywania usług powszechnych powinien określać w szczególności:

- 1) rodzaje świadczonych usług telekomunikacyjnych oraz usług i świadczeń dodatkowych,
- 2) warunki wykonywania usług telekomunikacyjnych, w tym wymagania techniczne dla zakończeń sieci,
- 3) warunki zawierania i rozwiązywania umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych,
- 4) maksymalne terminy rozpoczęcia świadczenia usług telekomunikacyjnych objętych umową,
- 5) tryb postępowania reklamacyjnego.

3. Operator jest obowiązany świadczyć usługi powszechne zgodnie z regulaminem, o którym mowa w ust. 1.

Art. 51. 1. Operator świadczący usługi powszechne nie może odmówić zawarcia umowy o świadczenie tych usług, jeżeli użytkownik spełni warunki wynikające z regulaminu wykonywania usług telekomunikacyjnych.

2. Umowa o świadczenie usług powszechnych powinna być zawarta w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku o jej zawarcie oraz określać w szczególności termin rozpoczęcia ich świadczenia.

3. Do umów o świadczenie usług powszechnych nie stosuje się przepisu art. 34 ust. 3.

4. Z tytułu niedotrzymania z winy operatora:

- 1) terminu zawarcia umowy o świadczenie usług powszechnych lub
- 2) określonego w umowie o świadczenie usług powszechnych terminu rozpoczęcia świadczenia użytkownikowi, który nie posiada dostępu do usług powszechnych z tytułu innej umowy o świadczenie usług powszechnych, zawartej z tym użytkownikiem

- za każdy dzień przekroczenia terminu przysługuje użytkownikowi od operatora odszkodowanie w wysokości 1/30 określonej w umowie miesięcznej opłaty abonamentowej, stosowanej przez operatora za świadczenie usług powszechnych płatnych okresowo.

5. Do postępowania reklamacyjnego z tytułu niedotrzymania terminów, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio przepis art. 74 i 75.

6. Do przejęcia zobowiązań wynikających z umowy o świadczenie usług przez innego operatora świadczącego usługi powszechne wymagana jest zgoda abonenta, z wyjątkiem zmiany operatora w trybie określonym przepisami art. 54.

7. Z tytułu wypowiedzenia przez abonenta umowy o świadczenie usług powszechnych, przed upływem terminu ustalonego w umowie, operatorowi nie przysługuje roszczenie odszkodowawcze wobec abonenta.

Art. 52. 1. Operatorzy świadczący usługi powszechne są obowiązani zapewnić osobom niepełnosprawnym dostęp do świadczonych przez siebie usług powszechnych przez zakładanie aparatów publicznych przystosowanych do używania przez osoby niepełnosprawne oraz oferowanie osobom niepełnosprawnym urządzeń końcowych przystosowanych do używania przez te osoby, jeżeli używanie takiego urządzenia jest niezbędne dla zapewnienia im dostępu do usług powszechnych.

2. Minister właściwy do spraw łączności, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres realizacji obowiązku, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając specyfikę potrzeb osób o różnych rodzajach niesprawności.

Art. 53. 1. Operator świadczący usługi powszechne może przerwać albo w istotnym zakresie ograniczyć świadczenie usług powszechnych lub zmienić warunki świadczenia usług powszechnych, jeżeli zachodzą uzasadnione okoliczności uniemożliwiające spełnienie zasadniczych wymagań dotyczących:

- 1) zachowania ciągłości świadczenia usług telekomunikacyjnych w przypadku awarii sieci telekomunikacyjnej lub w sytuacjach szczególnego zagrożenia,
- 2) zachowania integralności sieci,
- 3) interoperacyjności sieci,
- 4) zachowania tajemnicy telekomunikacyjnej lub ochrony danych w sieci,
- 5) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości i spełniania wymagań dotyczących kompatybilności elektromagnetycznej.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, abonentom sieci operatora przysługuje skarga w tej sprawie do Prezesa URT, który rozpatruje skargę w terminie jednego tygodnia od dnia jej wniesienia.

3. Operator świadczący usługi powszechne może:

- 1) ograniczyć świadczenie usług telekomunikacyjnych, w pierwszej kolejności nie będących usługami powszechnymi, utrzymując świadczenie usług nie powiększających zadłużenia abonenta, w tym przekazywanie połączeń do abonenta lub połączenia nieodpłatne, jeżeli

abonent pozostaje w zwłoce z płatnością należności za wykonanie usług telekomunikacyjnych przez okres dłuższy niż 45 dni,

- 2) ograniczyć lub zawiesić świadczenie usług telekomunikacyjnych, jeżeli abonent uporczywie narusza warunki regulaminu wykonywania usług lub umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych albo podejmuje działania utrudniające albo uniemożliwiające świadczenie lub korzystanie z usług telekomunikacyjnych.

4. Operator świadczący usługi powszechne może jednostronnie rozwiązać umowę z abonentem, któremu ograniczył lub zawiesił świadczenie usług telekomunikacyjnych, po uprzednim bezskutecznym wezwaniu abonenta do:

- 1) zapłaty należności w terminie nie krótszym niż 15 dni, w przypadku zwłoki w płatności za usługi telekomunikacyjne,
- 2) usunięcia przyczyn zawieszenia lub ograniczenia świadczenia usług, w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 2.

Art. 54. 1. Operator nie może zaprzestać świadczenia usług powszechnych do czasu przejścia ich świadczenia przez innego operatora.

2. Operator świadczący usługi powszechne, który zamierza zaprzestać świadczenia tych usług, jest obowiązany niezwłocznie poinformować na piśmie abonentów swojej sieci, zwanych dalej "abonentami sieci przejmowanej", oraz Prezesa URT o swym zamiarze, a także o działaniach prowadzących do zachowania ciągłości świadczenia usług powszechnych. Operatorowi przysługuje prawo wskazania operatora publicznego, który przejmie świadczenie usług powszechnych.

3. Prezes URT wydaje zezwolenie lub odpowiednio rozszerza zakres zezwolenia na świadczenie usług powszechnych abonentom sieci przejmowanej, operatorowi publicznemu wskazanemu przez operatora, który zamierza zaprzestać świadczenia usług powszechnych, jeżeli wskazany operator publiczny wystąpi ze stosownym wnioskiem oraz spełnia warunki określone ustawą.

4. W przypadku gdy na podstawie przepisu ust. 3 przejście świadczenia usług powszechnych abonentom sieci przejmowanej nie jest możliwe, Prezes URT wydaje zezwolenie lub odpowiednio rozszerza zakres zezwolenia na świadczenie usług powszechnych abonentom sieci przejmowanej, operatorowi publicznemu lub operatorom publicznym, którzy wystąpią ze stosownymi wnioskami oraz spełniają warunki określone ustawą, po konsultacji z wnioskującymi operatorami.

5. W przypadku gdy, na podstawie przepisów ust. 3 albo ust. 4, przejście świadczenia usług powszechnych abonentom sieci przejmowanej nie jest możliwe, Prezes URT wydaje decyzję, zobowiązującą do świadczenia usług powszechnych abonentom sieci przejmowanej, operatorowi publicznemu o największym udziale w rynku świadczenia tych usług na obszarze objętym decyzją.

Art. 55. Operator świadczący usługi powszechne jest obowiązany do dostarczania abonentom swojej sieci, po cenie uwzględniającej koszty, aktualnego spisu swoich abonentów z obszaru strefy numeracyjnej, w której znajduje się zakończenie sieci abonenta, nie rzadziej niż raz na 2 lata.

Art. 56. 1. Operator publicznej sieci telefonicznej jest obowiązany do udostępnienia operatorowi innej publicznej sieci telefonicznej, na jego wniosek i na zasadach nie dyskryminujących żadnego z nich, danych niezbędnych do świadczenia usługi biura numerów na

obszarze objętym działalnością usługową wnioskodawcy. Udostępnienie danych następuje na podstawie umowy, do której stosuje się odpowiednio przepisy art. 83-85.

2. Operator publicznej stacjonarnej sieci telefonicznej o największym udziale w rynku świadczenia usług powszechnych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany do świadczenia wszystkim użytkownikom publicznych sieci telefonicznych, łącznie z użytkownikami aparatów publicznych, usługi biura numerów obejmującej wszystkich abonentów tych sieci.

3. Prezes URT ustala, w drodze decyzji, operatora, o którym mowa w ust. 2, określając szczegółowe warunki świadczenia usługi biura numerów.

4. Do usługi biura numerów oraz do sporządzania spisu abonentów i związanego z tym udostępniania danych stosuje się przepisy art. 69 i 70.

Rozdział 3

Podmioty o pozycji dominującej i o znaczącej pozycji rynkowej

Art. 57. 1. W zakresie określonym w ust. 4, Prezes URT, w porozumieniu z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, ustala w drodze decyzji, że na obszarze wskazanym w decyzji operator publiczny:

- 1) zajmuje pozycję dominującą, w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów, na rynku świadczenia określonej usługi telekomunikacyjnej na tym obszarze,
- 2) jest operatorem o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia określonej usługi telekomunikacyjnej, jeżeli udział operatora w rynku świadczenia danej usługi na tym obszarze jest równy lub większy od 25%, z zastrzeżeniem ust. 3.

2. W zakresie określonym w ust. 4, Prezes URT, w porozumieniu z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, może ustalić, w drodze decyzji, że na obszarze wskazanym w decyzji operator publiczny o udziale w rynku świadczenia określonej usługi telekomunikacyjnej niższym od 25% jest operatorem o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia danej usługi telekomunikacyjnej, biorąc łącznie pod uwagę:

- 1) zdolność operatora do wpływania na funkcjonowanie rynku,
- 2) przychody operatora w odniesieniu do rozmiaru rynku,
- 3) możliwości dostępu operatora do użytkowników końcowych,
- 4) doświadczenie operatora w świadczeniu usług telekomunikacyjnych na rynku.

3. Prezes URT, w porozumieniu z Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, może ustalić, w drodze decyzji, że na obszarze wskazanym w decyzji operator publiczny spełniający warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, nie jest operatorem o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie świadczenia określonej usługi telekomunikacyjnej, biorąc łącznie pod uwagę czynniki, o których mowa w ust. 2.

4. Prezes URT wydaje decyzje, o których mowa w ust. 1-3, w zakresie świadczenia usług:

- 1) powszechnych,
- 2) dzierżawy łączy telekomunikacyjnych,
- 3) telefonicznych, świadczonych w ruchomych publicznych sieciach telefonicznych,
- 4) świadczonych na krajowym rynku połączeń międzyoperatorskich.

5. Prezes URT sporządza wykazy operatorów zajmujących pozycję dominującą i operatorów o znaczącej pozycji rynkowej i publikuje je w Biuletynie URT, nie rzadziej niż raz w roku.

